

[H. C. Hansen]

Jeg må slutte her og nøjes med at konstatere, at det eneste parti, som i denne sag taler pensionisternes sag, er fremskridtspartiet.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne knytte nogle ganske korte bemærkninger til de synspunkter, som hr. H. C. Hansen har fremført. Først synspunktet, som også finder udtryk i fremskridtspartiets første ændringsforslag, gående ud på at personalet ikke skal kunne ansættes på tjenestemandsvilkår på grund af den pensionsforpligtelse, der følger hermed. Bortset fra at jeg finder det helt urimeligt at drage spørgsmålet om tjenestemandspensioner frem på et isoleret område, skal jeg oplyse, at statsanstalten afholder pensionerne over sit driftsbudget, og at statsanstaltens driftsomkostninger i forhold til andre livsforsikringsselskabers er blandt de lavere.

Det andet synspunkt, som hr. H. C. Hansen førte frem, og som kommer til udtryk i ændringsforslag nr. 2, er, at man ønsker at forhindre, at statsanstalten yder forskellige personalelån. Om disse i sig selv yderst begrænsede udlån kan jeg oplyse, at medarbejderlån som alt overvejende hovedregel ydes på vilkår svarende til policelån. Jeg finder derfor ændringsforslaget i bedste fald malplaceret, og da det i værste fald kan give anledning til fortolkningstvivl, skal jeg anbefale, at det afvises.

For det tredje ankede hr. H. C. Hansen over sammensætningen af statsanstaltens bestyrelse, herunder det forhold, at statsanstaltens direktion havde sæde i bestyrelsen. Nu vel, det kan man diskutere som et rent praktisk anliggende. Jeg kan kun sige, at vi har gode erfaringer med den nuværende sammensætning, og jeg har ikke på basis af disse erfaringer fundet, at der var nogen grund til at ændre det forhold.

Med hensyn til det fjerde spørgsmål, som hr. H. C. Hansen fremførte, gående ud på at statsanstalten ikke må indgå aftaler med andre livsforsikringsselskaber om fastsættelse af præmier – et forslag, som hr. H. C. Hansen karakteriserede som langt det vigtigste – gør jeg endnu en gang opmærksom på, at spørgsmålet om præmiefastsættelse er et generelt spørgsmål, der vedrører samtlige forsikringsselskaber. Derfor hører forslaget hjemme i lov om forsikringsvirksomhed, det hører ikke

hjemme her. Allerede af den grund bør det afvises i denne sammenhæng. Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg er bekendt med, at også Forsikringsrådet finder, at der bør fastholdes et ensartet grundlag for beregning af præmierne. Jeg må således sige, at det er overordentlig velbegrundet, når hr. H. C. Hansen ikke har held med sig i denne aktion.

H. C. Hansen (FP):

Til finansminister Knud Heinesen vil jeg sige, at finansministerens bemærkninger vedrørende statsanstaltens personale viser, at finansministeren ikke forstår problemstillingen. Det, vi i fremskridtspartiet anker over, er, at tjenestemændenes pensioner netop betales af statsanstalten, og at omkostningerne herved pålignes pensionisterne.

Finansministerens bemærkninger til vort ændringsforslag nr. 2 viser ligeledes, at finansministeren ikke har gjort sig ulejligheden virkelig at sætte sig ind i statsanstaltens forhold. Finansministeren omtalte vort ændringsforslag nr. 2, som om det kun drejede sig om ansatte i statsanstalten, men det er jo ikke tilfældet. Statsanstalten låner jo ud til tjenestemænd og embedsmænd i deres organisationer, og det gøres til en rente af 12 pct. forud, som i virkeligheden svarer til 13½ pct. Men når den almindelige obligationsrente ligger mellem 16 og 17 pct., er det en åbenlys favorisering af tjenestemænd og embedsmænd på pensionisternes bekostning.

Med hensyn til vores ændringsforslag nr. 3 mener jeg helt afgjort, det er principielt forkert, at medarbejdere i en institution, også en statsinstitution, får et flertal i bestyrelsen. Man kan se forskelligt på det, det må vel siges at være en politisk opfattelse, men efter fremskridtspartiets mening er det uheldigt, at to direktører og to medarbejdere udgør et flertal i bestyrelsen.

Gentlemanaftalen mente finansministeren ikke hørte hjemme under statsanstalten, men eftersom det er en statsinstitution, som deltager i en prisaf tale, så må det kunne drøftes og ændres, når lovgivning vedrørende statsanstalten er til diskussion i folketinget.

Jeg gentager mine ord om, at socialdemokratiets afvisning af fremskridtspartiets forslag udelukkende skyldes partiegoisme, uden interesse for hvad pensionisterne kan få ud af deres indbetalte præmier.